

ת"פ 20832/02/14 - מדינת ישראל נגד יהושע שם-טוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

20 אפריל 2015

ת"פ 20832-02-14 מדינת ישראל נ'

שם-טוב

בפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יהושע שם-טוב

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד גבריאלי דניאל

הנאשם התייצב

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לאור ההבהרה שניתנה כעת, העמוד השני של ת/2 יוותר על כנו כמסמך שהוצג לעד התביעה שי בן משה, והוא זיהה את המלחציים המצולמים בו.

ניתנה והודעה היום א' אייר תשע"ה, 20/04/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

יש לשלם לעד תביעה מספר 3 שכר עדות בסך 150 ₪.

ניתנה והודעה היום א' אייר תשע"ה, 20/04/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של היזק לרכוש במזיד, עבירה על סעיף 452 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977. על פי הנטען, ביום 2.10.2013 בשעה 08:40 בבוקר, ברחוב גניחובסקי 23 בני ברק, בניין מגוריו של הנאשם, הרס הנאשם במזיד ושלא כדין את וויטרינות דלתות הכניסה לבניין המגורים, בכך שניפץ אותן באמצעות מלחציים גדולים.

התיק הועבר אל"י מיחידת המוקד, לאחר שהסנגוריה הציבורית ועו"ד סקה שוחררו מייצוג. בפתח הדיון ביקשתי את תגובת הנאשם למיוחס לו, והוא הודה בביצוע כל המעשים הנטענים, אך טען כי אינו אחראי לאותם מעשים, משום שמדובר בתגובה לגיטימית, שהגיב להתנהלות נמשכת על פני שנים, של גורמים עבריינים וטרוריסטים.

במאמר מוסגר אעיר בפתח הכרעת הדין, כי נוכח תשובתו של הנאשם והודייתו בכל המיוחס לו מצד אחד, ולאור העובדה שהנאשם אינו מיוצג, וכן לאור אופי המעשים, הבהרתי לנאשם את המציאות המשפטית, והצעתי לו להידבר עם המאשימה, מתוך מטרה לחפש פתרון, שעשוי אולי לייתר את קיומו של ההליך הפלילי. גם לאחר שהדברים הובהרו לנאשם מספר פעמים, הוא עמד ניהול ההליך הפלילי במלואו, וכך היה.

במסגרת פרשת התביעה נשמעו כל עדי התביעה, והוצג צילום, הן של המלחציים, באמצעותם, על פי הנטען, נגרם הזנק, והן של הוויטרינות השבורות. כמו כן, הוצגה קבלה בגין עלות התיקון. במסגרת פרשת ההגנה העיד הנאשם.

מראיות התביעה, בהמשך ישיר להודייתו של הנאשם בפניי, עלה מעבר לספק סביר, כי הנאשם אכן ניפץ את אותן וויטרינות נטענות באמצעות המלחציים במועד האמור בכתב האישום, ועשה כן במודע.

בעניין זה, העיד עד הראיה בן לולו, שכן בבניין, יו"ר ועד הבניין, שראה את המעשה בשעת ביצועו, בהיותו בחדר המדרגות, בשעה שהנאשם ביצע את המעשה. עדותו הייתה עניינית, מפורטת ומעוררת אמון, ולא הוטל בה כל ספק.

בנוסף, הוגש לביהמ"ש דו"ח עיכוב של הנאשם, ת/1, ודבריו של הנאשם בפני השופט, דברים עליהם חתם, כי שבר את הוויטריות בלובי הבניין, ופגע בסורגים בלובי הבניין, מתועדים בדו"ח העיכוב. גם הודעתו של החשוד, שנגבתה באותו יום, שעות ספורות אחרי האירוע, הוגשה לביהמ"ש - ת/4. בהודעה, לאחר שהוזהר והוצע לו להיוועץ בעו"ד, ציין הנאשם שהוא גר במקום, שהוא שבר את הוויטריות, לקח את המלחציים מהבית שלו, ירד למטה ושבר את הזכיות של הוויטרינה בכניסה לבניין. על דברים אלה חזר מספר פעמים במהלך החקירה.

להודייה ברורה ובלתי מסויגת זו, מתווספים דבריו של הנאשם בפניו בעדות היום, בהם חזר וציין כי שבר את וויטריות הזכיות באמצעות אותם מלחציים. יצוין, כי תמונות של דלת הכניסה, כשהוויטריות שבה חסרות הוצגו לנאשם, לאחר שצולמו ע"י חוקר המז"פ - ת/2, והנאשם אישר את הנראה בהן. כמו כן, הנאשם אישר תמונה של המלחציים, באמצעותם ניפץ את וויטרינת הזכיות.

די במתואר לעיל, כדי להביא למסקנה חד משמעית, מעבר לספק סביר, כי כל היסודות העובדתיים של העבירה הוכחו מעבר לספק סביר, בפני ביהמ"ש.

כמו כן, שוכנעתי מעבר לספק סביר, כי מעשי הנאשם בוצעו במזיד, כהגדרת מונח זה בדיון, וכי הנאשם היה מודע למעשיו, וביצעם מתוך מטרה לגרום הרס ונזק. אציין בהקשר זה, כי הגם שלמקרא הודעת הנאשם, ולמשמע עדותו ותגובותיו במהלך הדיון, מצאתי לנכון להציע לו את האפשרות להיבדק בבדיקה פסיכיאטרית, הצעה שהנאשם סירב לה, אין בהצעתי זו כדי לשלול מהתרשמותי שהנאשם הבין הבן היטב את מעשיו, הבין כי מדובר במעשים אסורים ופסולים, וציין כי "רכש את הזכות" לבצעם בהיותם מעשי תגובה למעשים, שלטענתו הופנו אליו. משכך, לא התעוררו אצלי ספקות וסימני שאלת בדבר כשירותו המהותית של הנאשם, והתרשמתי כי הוא מבין היטב את המותר ואת האסור, וכשיר לנהל את משפטו.

אשר לטענת ההגנה שהציג הנאשם, גם בהודעתו וגם בעדות לפניו, לפיה הוא סובל מטרור במשך שנים על ידי שכן בשם חדיף וכן ע"י שכנים חרדים המבקשים לגרשו מדירתו באמצעים פסולים, מדובר בטענה כללית, סתמית, אשר הנאשם בהודעתו ת/4 מציין כי היא מתפרשת על פני 5-7 שנים, אם לא יותר, ובדבריו לפניו ציין תקופה ארוכה אף יותר. למרות משך הזמן הארוך, הנאשם בשום שלב לא הגיש תלונה, והקישור שהנאשם עושה בין מעשה הוונדליזם שביצע, כמפורט בכתב האישום, לבין טענות שיש לו לרדיפות כלפיו, טענות שלא הוכחו ולו בתשתית ראייתית ראשונית, הוא קישור שאינו במקומו. מובן כי גם אם היה נוצר אצלי ספק, שהנאשם אכן נרדף ע"י מאן דהוא, לא היה בכך בשום דרך, כדי להצדיק את ההיזק הבוטה לרכוש כלל דיירי הבניין, כפי שביצע הנאשם. עוד אציין, כי מעדותו של אותו בן לולו לא עלו כל נתונים התומכים בטענת הנאשם, וכי מתיאורו הכללי של הנאשם, לא נוצרו נסיבות המחייבות ביצוע פעולת חקירה, ואין בעובדה שהטענות הכלליות והסתמיות לא נבדקו, כדי לבסס מחדלי חקירה כל שהם.

לאור האמור, לאחר ששוכנעתי מעבר לספק סביר, כי הוכחו כל יסודות העבירה, אני מרשיעה את הנאשם במיוחס לו.

ניתנה והודעה היום א' אייר תשע"ה, 20/04/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות. ב"כ המאשימה הציג את מתחם הענישה, הערכים המוגנים, ועתר להסתפק בענישה בתחתית המתחם, לצד ענישה כספית ופיצוי מלא על הזנק שנגרם. הנאשם ציין כי אין ביכולתו לשלם דבר והוא מתקיים מהבטחת הכנסה.

על חומרת המעשים ניתן ללמוד מן המתואר בהכרעת הדין, ומקובל עליי התיאור שנתן ב"כ המאשימה למעשי הנאשם כמעשים ביריוניים, שתכליתם גרימת נזק לרכוש של ציבור דיירי הבניין. מקובלים עליי הערכים שציין ב"כ המאשימה, ואף מתחם הענישה בו נקב. מתחם הענישה אכן נע בתחתיתו ממאסר מותנה, והעובדה שב"כ המאשימה ביקש להסתפק בתחתית מתחם הענישה, היא סבירה בהתחשב בכך שלנאשם אין עבר פלילי ואין תיקים פתוחים, ולמרות שהנאשם לא הביע חרטה ולא לקח אחריות, הגם שהודה בכל העובדות המבססות את העבירה.

לעניין הענישה הכספית, מדובר במעשים שהסבו נזק כספי-חומרי, ומצדיקים קנס וכן פיצוי בגובה מלוא הנזק. בגובה הקנס אני לוקחת בחשבון את טיעוני הנאשם לגבי מצבו הכלכלי, ולפיכך, אשית את עיקר הענישה הכספית בדרך של התחייבות להימנע מעבירה.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור את העבירה בה הורשע.

2. קנס בסך 500 ₪, או 2 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-2 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, **כשהראשון בהם ביום 1.7.2015 לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.**

3. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 4,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירה בה הורשע. לא יחתום הנאשם, יאסר לתקופה של 8 ימים.

4. פיצוי לדיירי הבניין, באמצעות עד תביעה 3, המשמש כיו"ר ועד הבניין, בסך 944 ₪, בהתאם לקבלה ת/3, **אשר ישולם עד ליום 1.6.2015.**

המזכירות תשלח עותק מגזר-הדין לעד תביעה 3, אשר ימסור לה במישרין את פרטי חשבון הבנק וסניף הבנק.

5. ניתן צו להשמדת המוצג. לאור העובדה שהנאשם מסר כעת כי ברצונו להגיש ערעור, לא יושמדו המלחציים עד לסיומו של ההליך במלואו.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום א' אייר תשע"ה, 20/04/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת